

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 marca 2021 roku Sąd Rejonowy w Łęczycy w sprawie z wniosku M. U. i K. P., z udziałem I. W. o założenie księgi wieczystej i wpis własności – po rozpoznaniu skargi na postanowienie referendarza sądowego z dnia 20 października 2020 roku, oddalił wnioszek i ustalił, iż każda ze stron postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Apelację od powyższego postanowienia wniosła wnioskodawczyni M. U.. W uzasadnieniu apelacji wnioskodawczyni podniosła, że księga wieczysta o numerze (...) została założona na podstawie orzeczenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 12 marca 1963 roku (znak: OA2-UM-9-45), które to orzeczenie zostało uchylone decyzją Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 lipca 1990 roku (znak: RS-I-054-205-90), czyli stało się bezprzedmiotowe. A tym samym zdaniem apelującej, dalsze prowadzenie wyszczególnionej księgi wieczystej można uznać za bezprzedmiotowe. Skarżąca podniosła, że w apelacji przedstawiono również inne powody przemawiające za potrzebą rozważenia możliwości zamknięcia księgi wieczystej o numerze (...). W księdze wieczystej błędny numer nieruchomości gruntowej, błędna pisownia nazwiska B. Ł. oraz niewłaściwe dokumenty.

W konsekwencji podniesionych zarzutów skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, zobowiązane Sądu Rejonowego w Łęczycy do zamknięcia księgi wieczystej o numerze (...) oraz zobowiązane tegoż Sądu do rozpoznania sprawy z wniosku M. U., K. P. z udziałem I. W. o założenie księgi wieczystej i wpis własności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy okazała się bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

Tytułem wstępu stwierdzić należy, że Sąd odwoławczy podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji, przyjmując je za własne i czyniąc integralną częścią poniższych rozważań. W konsekwencji, Sąd II instancji nie widzi konieczności ich ponownego, szczegółowego przytaczania.

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, zamknięcie księgi wieczystej jest czynnością o charakterze technicznym, a enumeratywnie wyliczone sytuacje, w których zamknięcie może nastąpić, wskazuje § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów (Dz. U. z 2001 r., Nr 102, poz. 1122 z późn. zm.) oraz odpowiadający mu treścią § 129 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym. W niniejszej sprawie apelująca podniosła, że dalsze prowadzenie księgi wieczystej (...) jest bezprzedmiotowe z uwagi na to, że orzeczenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 12 marca 1963 roku (znak: OA2-UM-9-45), na podstawie którego została założona księga wieczysta, zostało uchylone decyzją Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 lipca 1990 roku (znak: RS-I-054/205-90). Strona apelująca zdaje się nie dostrzegać, że uchylenie decyzji nie stanowi podstawy do zamknięcia księgi wieczystej, bowiem nie mieści się w katalogu przyczyn zamknięcia wyliczonych w wyżej wskazanych rozporządzeniach. Nieruchomość bowiem nie została całkowicie przeniesiona do innej księgi wieczystej, nie zaistniały przesłanki wskazujące na bezprzedmiotowość prowadzenia księgi wieczystej, wskazana decyzja Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej nie stanowi orzeczenia sądu, jak również brak jest przepisów odrębnych regulujących zamknięcie księgi wieczystej. Przedmiotowa nieruchomość nadal istnieje, a wskazywane przez apelującą okoliczności przemawiają za dokonaniem zmian w istniejącej dla tej nieruchomości księdze wieczystej, nie zaś za jej zamknięciem.

Zasadą jest, że dla jednej nieruchomości prowadzi się jedną księgę wieczystą, zatem skoro nie ma podstaw do zamknięcia księgi wieczystej (...), nie można założyć nowej księgi wieczystej dla nieruchomości, dla której jest ona prowadzona.

Należy wskazać, co również podkreślił Sąd Rejonowy, że w postępowaniu wieczystoksięgowym sąd działa wyłącznie na wniosek. Skoro zatem złożony w niniejszym postępowaniu wniosek dotyczył założenia księgi wieczystej oraz dokonania w niej wpisu, a także zamknięcia księgi wieczystej (...) Sąd był tym wnioskiem związany i nie mógł rozstrzygać w innych kwestiach, które nie były w nim zawarte.

Na marginesie należy wskazać, że strony mają możliwość dokonania zmian w istniejącej księdze wieczystej poprzez składanie wniosków o dokonanie wpisu w księdze wieczystej, przez które należy również rozumieć wykreślenie wpisu, a także wystąpienie w procesie o usunięcie niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Istnieją zatem instrumenty prawne, którymi strony mogą się posłużyć, jednakże koniecznym jest wystąpienie w odrębnym postępowaniu.

Podsumowując powyższy wywód stwierdzić należy, iż wywiedziona przez wnioskodawczynię apelacja nie zawierała zarzutów, mogących podważyć rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, w związku z czym, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.